

Ni se duc bătrânii, Doamne!

Lucica Boltasu

Ni se duc bătrânii, Doamne!

Ni se duc bătrânii, Doamne,
Ni se duc de pe pământ,
Rând pe rând le vine vremea,
Ca să plece spre mormânt,
N-ar fi-atâta-ngrijorare
Și durere dac-am știi,
Că s-au împăcat cu Tine,
Că în brațe Tu îi ții.

Tineri, copilași sau vârstnici,
Toți pleca-vom într-un ceas,
Nu ne știm sorocul Doamne
Și cât timp ne-a mai rămas!
Toți își spun că este vreme
Pentru Tine și Cuvânt,
Dar e-atâta amăgire
Și minciună pe pământ,

Tot mai mulți aleg desfrâul,
Nu vor Duhul Sfânt în ei,
Viața și-o trăiesc haotic,
Apostazi, creștini, atei,
Nu e mare diferență-n
Viața sfântă sau păgână,
Au rămas biserici goale,
Lupii azi păzesc la stână,

Persecuția e mare
Unde sunt creștini, o, Tată!
Biruieste răul Doamne
Și îi ține fără pată!
Steagul biruinței fie,
Peste-ntreaga Românie,
Să se-ntoarcă iar poporul,
Să se-nchine numai Ție!

Că mă uit cum plecă lutul
Unde-i locul, în țărână,
Dar e singur, fără Duhul,
Căci n-a vrut să-l Ții în mână,
A crezut o viață-ntreagă

Că e timp de pocăință,
Dar s-a înșelat amarnic,
Fără Duh, ești neștiută!

Din Tine avem suflare,
Conștiință, har și pace,
Dar lăsat-ai libertatea
Ca să facem ce ne place,
Dacă nu avem iubire
Pentru Dumnezeu Preasfântul,
Nu putem pretinde cerul,
Dacă ne-a robii pământul!

O, trezește-te degrabă,
Omule ce-ți trăiești clipa,
Te împacă cu Acela
Ce-ți poate lega aripa!
De s-a frânt în zboruri false
Spre luciri amăgitoare,
Domnul toarnă-asupra-i mirul
Dragostei vindecătoare!

Doamne, cercetează omul,
Ca să-și caute sfânta Cale,
Cât e tânăr și-n putere,
Să-Ți înalțe osanale,
Pune-n suflet siguranța
Când va ninge peste tâmpile,
Că destinul este cerul,
Orice-ar fi să se întâmple,

Ne va întrista plecarea
Celor dragi când va să vie,
Dar ne-om mângâia știindu-i
Că-s cu Tine-n veșnicie!
Evanghelia fă să fie
Singura orientare,
Pentru toată omenirea,
Sfântă binecuvântare!

02/07/17, Barcelona -Lucica Boltasu